

نویسنده: کاتی گانونی «Kathy Gannony».

منبع و تاریخ نشر: انتی وار «2022-05-09».

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

اختلافات طالبان با سرپیچی زنان افغان از حکم حجاب عمیق تر می شود

**Taliban divisions deepen as Afghan women
defy veil edict**

یک زن برقع پوشیده با فرزندانش در مقابل خانه خود در کابل، افغانستان،
بروزیکشنبه، 8 مه 2022 در حال راه رفتن هستند. زنان افغان از فرمان
اخیر رهبران طالبان کشور که برقع و لباس های مشابه را به عنوان
حجاب اجباری میخواستند بازگرداند، و آن اینکه زنان افغان باید در ملاء عام
خود را با برقع بپوشانند خشمگین و ترسیده اند اما برخی از زنان افغان
از تفسیرهای سختگیرانه از قوانین پوشش اسلامی سرپیچی می کنند یعنی
از آن نسخه های محدودتر از آنچه طالبان خواسته بودند - لباس های که فقط
چشمان آنها را آشکار می کند - میتوانند به بیرون روند. (آپ عکس/ابراهیم
نوروزی)

کابل، افغانستان - (AP) هنگام خرید بروز یکشنبه در محله مکرویان کابل، **آرزو** خشمگین و ترسیده بود و چشمانش را برای طالبان در حال گشت باز نگه داشت. این معلم ریاضی می‌ترسید که شال بزرگش که دور سرش پیچیده بود و جاکت قهوه‌ای رنگ پریده‌اش که به تن داشت نمی‌توانست آخرین فرمان حکومت طالبان این کشور را برآورده کند. به هر حال، با زهم چیزی بیش از چشمان اش صورتش نیز نمایان بود. **آرزو** که خواستار شنا سایی تنها با یک نام برای جلوگیری از جلب توجه شده بود، برقع فراگیر مورد علاقه طالبان را که روز شنبه یک کد لباس جدید برای زنانی که در انظار عمومی ظاهر می‌شوند، به تن نداشت. در این فرمان آمده بود که فقط چشمان زن باید قابل مشاهده باشد. فرمان **هبت الله آخون زاده**، رهبر تندرو طالبان، حتی پیشنهاد می‌کند که زنان نباید خانه‌های خود را ترک کنند مگر در موارد ضروری و مجموعه‌ای از مجازات‌ها را برای اقوام مرد زنانی که این قانون را نقض می‌کنند، مشخص می‌کند.

این ضربه بزرگی به حقوق زنان در افغانستان بود که به مدت دو دهه قبل از تسلط طالبان در ماه اوت گذشته با آزادی نسبی زندگی می‌کردند - زمانی که ایالات متحده و سایر نیروهای خارجی در پایان آشفته جنگ 20 ساله عقب نشینی کردند. **آخوند زاده** که یک رهبر منزوی است، به ندرت به خارج از جنوب قندهار، مرکز سنتی طالبان سفر می‌کند. او طرفدار عناصر خشن دوره قبلی این گروه در قدرت بود، در دهه 1990، زمانی که دختران و زنان تا حد زیادی از مدرسه، کار و زندگی عمومی محروم بودند.

آخون زاده مانند بنیانگذار طالبان **ملا محمد عمر**، یک نام یا یک روش سختگیرانه از اسلام را تحمیل می‌کند که دین را با سنت‌های قبیله‌ای کهن پیوند می‌دهد و اغلب این دور را محو می‌کند.

تحلیلگران می‌گویند **آخون زاده** سنت‌های روستایی قبیله‌ای را که در آن دختران اغلب در سن بلوغ ازدواج می‌کنند و به ندرت خانه‌های خود را ترک می‌کنند، پذیرفته است و آن را یک خواسته مذهبی خوانده است.

طالبان بین عملگرایان و تندروها تقسیم شده‌اند، زیرا آنها در تلاش برای انتقال از یک شورش به یک هیئت حکومتی هستند. در همین حال، دولت آنها با یک بحران اقتصادی روبه‌رو است و پنجه نرم می‌کند. و تلاش‌های طالبان برای به رسمیت شناختن و کمک‌های کشورهای غربی، عمدتاً به این دلیل که دولت شامل نمایندگان همه قشرها را تشکیل نداده‌اند و حقوق دختران و زنان را محدود کرده‌اند، با شکست مواجه شده است. تاکنون، تندروها و عملگرایان در جنبش از رویارویی آشکار اجتناب کرده‌اند یعنی با داشتن اختلافات بین‌البینی خود عملاً از رویارویی آشکار طفره می‌روند.

با این حال، اختلافات در ماه مارس، در آستانه سال تحصیلی جدید، زمانی که **آخون زاده** تصمیمی در آخرین لحظه صادر کرد که دختران نباید پس از اتمام کلاس ششم به مدرسه بروند، عمیق‌تر شد. در هفته‌های پیش از آغاز سال تحصیلی، مقامات ارشد طالبان به

خبرنگاران گفته بودند که همه دختران اجازه بازگشت به مدرسه را خواهند داشت .
آخند زاده تاکید کرد که اجازه دادن به دختران بزرگتر به مدرسه، خلاف اصول اسلامی است .

یک افغان سرشناس که با رهبری ملاقات می کند و با اختلافات داخلی آنها آشنا است، گفت که یکی از وزیران ارشد کابینه در جلسه اخیر رهبری خشم خود را نسبت به دیدگاه های آخون زاده ابراز کرد. او به شرط ناشناس ماندن صحبت کرد تا آزادانه صحبت کند .
طارق فرهادی، مشاور پیشین دولت، گفت که او معتقد است که رهبران طالبان ترجیح داده اند که در ا نظار عمومی دعوا نکنند، زیرا می ترسند هر گونه تفرقه ممکن است حاکمیت آنها را تضعیف کند .

فرهادی می گوید: «رهبری در یکسری از مسائل چشم به چشم نمی بیند، اما همه می دانند که اگر آنها را کنار هم نگذارند، ممکن است همه چیز به هم بخورد. در این صورت، آنها ممکن است شروع به درگیری با یکدیگر کنند
.**فرهادی افزود:** "به همین دلیل، بزرگان تصمیم گرفته اند که با یکدیگر مدارا کنند، از جمله در مورد تصمیمات غیرقابل توافق که هزینه های زیادی برای آنها در داخل افغانستان و بین المللی به همراه دارد ."

برخی از رهبران عملگراتر به نظر می رسد به دنبال راه حل های آرامی هستند که احکام تند رو را نرم کند. از ماه مارس، حتی در میان قدرتمندترین رهبران طالبان، گروه های کرفزاینده ای برای بازگرداندن دختران بزرگتر به مدرسه در حالی که بی سر و صدا دیگر احکام سرکوبگرانه را نادیده می گیرند، وجود داشته است .

در اوایل این ماه، **انس حقانی**، برادر کوچکتر **سراج الدین**، که رهبری شبکه قدرتمند حقانی را بر عهده دارد، در کنفرانسی در شهر خوست در شرق این کشور گفت که دختران حق تحصیل دارند و به زودی به مدرسه باز خواهند گشت - هرچند او نگفت. چه زمانی. او همچنین گفت که زنان در ساختن کشور نقش دارند .

حقانی در آن زمان گفت: «خبرهای بسیار خوبی دریافت خواهید کرد که همه را بسیار خوشحال خواهد کرد... این مشکل در روزهای آینده حل خواهد شد .

در کابل، پایتخت افغانستان، روز یکشنبه، زنان از لباس های محافظه کارانه مسلمانان استفاده کردند. اکثر آنها حجاب سنتی متشکل از روسری و عبای بلند یا جاکت داشتند، اما تعداد کمی از آنها طبق دستور رهبران طالبان یک روز قبل، صورت خود را پوشانده بودند. کسانی که برقع می پوشیدند، لباس سر تا پا که صورت را می پوشاند و چشم ها را پشت تور پنهان می کرد، در اقلیت بودند .

شبانہ که در زیر کت مشکی روان خود، انگوهای طلایی روشن به تن داشت، گفت: «زنان در افغانستان حجاب دارند و بسیاری از آنها برقع می پوشند، اما این درباره حجاب نیست، این درباره طالبان است که می خواهند همه زنان را ناپدید کنند. موهایی که پشت یک روسری مشکی با پولک ها پنهان شده است. این در مورد طالبان است که می خواهند ما را نامرئی کنند

«**آرزو** گفت که حاکمان طالبان افغانها را به ترک کشورشان سوق می‌دهند. «چرا باید اینجا بمانم اگر آنها نمی‌خواهند حقوق بشری ما را به ما بدهند؟ ما انسان هستیم.»

«چند زن ایستادند تا صحبت کنند. همه آنها آخرین فرمان را به چالش کشیدند **پروین** که مانند سایر زنان فقط می‌خواست یک نام بگذارد، گفت: " ما نمی‌خواهیم در زندان زندگی کنیم

"**عبدالله باهیر**، محقق مدعو در مدرسه نیویورک و استاد سابق دانشگاه آمریکایی در افغانستان، گفت: «این فرمان‌ها تلاش می‌کنند تا یک جنسیت و نسلی از افغان‌ها را که در رویای دنیای بهتر بزرگ شده‌اند، پاک کنند.»

خانواده‌ها را به هر وسیله‌ای که لازم باشد به ترک کشور سوق می‌دهد. این همچنین به نارضایتی‌هایی دامن می‌زند که در نهایت به بسیج در مقیاس بزرگ علیه طالبان سرایت می‌کند.

«پس از دهه‌ها جنگ، **باهیر** گفت که برای قانع کردن افغان‌ها از حکومت‌شان «فرصتی که طالبان به سرعت از دست می‌دهند»، کار زیادی از سوی طالبان لازم نیست.»

----- **با تقدیم سلامها** «2022-05-10»